KOMMISSIONENS DELEGEREDE FORORDNING (EU) Nr. 950/2014

af 4. september 2014

om midlertidig ekstraordinær støtte til privat oplagring af visse oste og om forudfastsættelse af støtten

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 ([1]), særlig artikel 219, stk. 1, sammenholdt med artikel 228, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den 7. august 2014 indførte den russiske regering et forbud mod import til Rusland af visse produkter fra Unionen, herunder mejeriprodukter. Det mejeriprodukt, forbuddet rammer hårdest, er ost, da ruslandseksporten udgør 33 % af EU's samlede osteeksport. For Finland og de baltiske lande er Rusland endda den eneste handelspartner for ost, og for andre medlemsstater som f.eks. Tyskland, Nederlandene og Polen er det også et vigtigt eksportmarked.

(2) Osteeksporten til Rusland var i 2013 over 250 000 tons, og der er risiko for, at en stor del af dette kvantum må absorberes på det indre marked, hvad der giver uligevægt på markedet og nedadgående pres på priserne.

(3) De markedsinterventionsforanstaltninger, som forordning (EU) nr. 1308/2013 stiller til rådighed, forekommer ikke tilstrækkelige i den situation, der nu er indtrådt, eftersom de kun omfatter oste med geografisk betegnelse.

(4) Truslen om alvorlig uligevægt på ostemarkedet kan mindskes eller elimineres ved oplagring. Derfor bør der ydes støtte til privat oplagring af ost, og støttebeløbet bør fastsættes på forhånd.

(5) Ifølge artikel 17 i forordning (EU) nr. 1308/2013 kan der ydes støtte til privat oplagring af oste, der er omfattet af en beskyttet oprindelsesbetegnelse eller en beskyttet geografisk betegnelse, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 ([2]). Men selv om oste med en geografisk betegnelse er berørt af importforbuddet, udgør de en forsvindende lille del af alle de oste, der eksporteres til Rusland. For at opnå en effektiv gennemførelse og administration bør der oprettes en enkelt støtteordning for privat oplagring af alle ostetyper.

(6) Frisk ost er ikke egnet til oplagring, og bør derfor ikke være omfattet af ordningen.

(7) For at lette forvaltningen og kontrollen bør det være en generel regel, at der kun ydes støtte til privat oplagring til erhvervsdrivende, der er etableret og momsregistreret i EU.

(8) For at muliggøre behørig overvågning af ordningen, bør forordningen specificere, hvilke oplysninger der kræves for at indgå oplagringskontrakten, og hvilke forpligtelser kontrahenterne har.

(9) For at gøre ordningen mere effektiv bør der fastsættes et mindstekvantum for hver kontrakt og forpligtelser for kontrahenten, især forpligtelser, der sætter den myndighed, der skal foretage oplagringskontrollen, i stand til at inspicere oplagringsforholdene effektivt.

(10) Oplagring af den kontraktlige mængde i den aftalte oplagringsperiode er et af de primære krav, der skal opfyldes, for at der kan ydes støtte til privat oplagring. Af hensyn til handelssædvane og af praktiske hensyn bør der indrømmes en tolerancemargen for den mængde, der ydes støtte til.

(11) For at sikre, at oplagringen forvaltes korrekt, bør der vedtages bestemmelser om, at den støtte, der skal udbetales, nedsættes, hvis den oplagrede mængde i den kontraktlige oplagringsperiode er mindre end den kontraktlige mængde, og hvis oplagringsperioden ikke overholdes fuldt ud.

([1]) EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671.
([2]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT L 343 af 14.12.2012, s. 1).

(12) Støttebeløbet bør fastsættes på grundlag af oplagringsomkostningerne og/eller andre relevante markedselementer. Der bør fastsættes en støtte til de faste omkostninger ved ind- og udlagring af de pågældende produkter og en støtte pr. oplagringsdag til køle-/fryselageromkostninger og finansieringsomkostninger.

(13) Det er nødvendigt at anføre betingelserne for udbetaling af forskud, justeringen af støtten i tilfælde, hvor den kontraktlige mængde ikke overholdes fuldt ud, foranstaltningerne til kontrol af støtteberettigelsen, eventuelle sanktioner og de oplysninger, som medlemsstaterne skal meddele Kommissionen.

(14) Det bør være muligt at fastsætte en nedsættelseskoefficient for udestående ansøgninger, når det er nødvendigt for at undgå overskridelse af de mængder, som støtteordningen for privat oplagring er fastsat for.

(15) Der bør også fastsættes regler for dokumentation og regnskabsføring samt kontrollens hyppighed og art.

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand

Denne forordning indeholder bestemmelser om midlertidig, ekstraordinær støtte til privat oplagring af oste under KN-kode 0406 20, 0406 30, 0406 40 og 0406 90 og af dybfrossen ostemasse under KN-kode 0406 10.

Denne midlertidige ordning omfatter højst 155 000 tons af produktet.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved »medlemsstaternes ansvarlige myndigheder« de myndigheder eller organer, som medlemsstaterne har godkendt som betalingsorganer, og som opfylder betingelserne i artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 ([1]).

Artikel 3

Støtteberettigede produkter

1. For at være berettiget til den støtte til privat oplagring, der er omhandlet i artikel 1, i det følgende benævnt »støtten«, skal osten være af sund og sædvanlig handelskvalitet, have oprindelse i Unionen og på oplagringskontraktens første dag mindst have en alder, der svarer til den modningsperiode, der bidrager til at øge ostens værdi.

2. Osten skal opfylde følgende krav:

a) Hvert parti skal veje mindst 0,5 ton.

b) Osten skal, eventuelt i kodeform, være mærket med en angivelse, der ikke kan fjernes, af, hvilken virksomhed der har fremstillet den, og på hvilken dato den er fremstillet.

c) Den skal være mærket med indlagringsdatoen.

d) Den må ikke tidligere have været omfattet af en oplagringskontrakt.

3. Medlemsstaterne kan se bort fra kravet om, at indlagringsdatoen, jf. stk. 2, litra c), skal anføres på osten, hvis den lageransvarlige forpligter sig til at føre et register, hvori oplysningerne i stk. 2, litra b), indføres på indlagringsdatoen.

Artikel 4

Støtteansøgninger

1. En erhvervsdrivende, der ønsker støtte, skal indgive ansøgning til de ansvarlige myndigheder i de medlemsstater, hvor produkterne er oplagret.

2. Erhvervsdrivende, der søger om støtte, skal være etableret og momsregistreret i EU.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 549).

3. Der kan indgives støtteansøgninger fra datoen for denne forordnings ikrafttræden. Sidste frist for indsendelse af ansøgninger er den 31. december 2014.

4. Støtteansøgningerne skal vedrøre produkter, der er fuldstændigt indlagret.

5. Ansøgningerne indgives efter den metode, som den pågældende medlemsstat stiller til rådighed for de erhvervsdrivende.

Medlemsstaternes ansvarlige myndigheder kan kræve, at elektroniske ansøgninger ledsages af en avanceret elektronisk signatur, jf. artikel 2, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/93/EF ([1]), eller af en elektronisk signatur, der giver de samme garantier med hensyn til de funktioner, der tilskrives en signatur, i og med at de samme regler og betingelser for elektroniske og digitaliserede dokumenter finder anvendelse som dem, der er fastsat i Kommissionens afgørelse 2004/563/EF, Euratom ([2]) og dens gennemførelsesbestemmelser.

6. En ansøgning kommer kun i betragtning, hvis:

a) den indeholder en henvisning til denne forordning

b) den indeholder ansøgerens navn, adresse og momsregistreringsnummer

c) produktet og dets sekscifrede KN-kode er angivet

d) produktmængden er angivet

e) oplagringsperioden er angivet

f) oplagringsstedets navn og adresse, partiets oplagringsnummer og eventuelt fabrikkens godkendelsesnummer er angivet

g) den ikke omfatter yderligere betingelser stillet af ansøgeren udover dem, der er fastsat i denne forordning

h) den er affattet på det eller et af de officielle sprog i den medlemsstat, hvor ansøgningen indgives.

7. En ansøgning, der er indgivet, kan ikke ændres.

Artikel 5

Indgåelse af kontrakter

1. Der indgås kontrakter mellem den ansvarlige myndighed i den medlemsstat, på hvis område produkterne er oplagret, og ansøgeren, i det følgende benævnt »kontrahenten«.

2. Kontrakterne indgås senest 30 dage efter modtagelsen af de oplysninger, der er nævnt i artikel 4, stk. 6, litra f), eventuelt under forudsætning af, at det efterfølgende bekræftes, at produkterne er støtteberettigede, jf. artikel 14, stk. 2, andet afsnit. Bekræftes det ikke, at produkterne er støtteberettigede, betragtes kontrakten som ugyldig.

Artikel 6

Kontrahentens forpligtelser

1. Kontrakten skal mindst forpligte kontrahenten til:

a) at indlagre og oplagre den kontraktlige mængde i den kontraktlige oplagringsperiode for egen regning og risiko under forhold, der sikrer, at produktets egenskaber opretholdes, uden at udskifte de oplagrede produkter eller flytte dem til et andet lager. Dog kan den ansvarlige myndighed tillade, at de oplagrede produkter flyttes, hvis kontrahenten forelægger en begrundet anmodning

b) at opbevare de indvejningsdokumenter, der blev udfærdiget ved indlagringen

c) at gøre det muligt for den ansvarlige myndighed til enhver tid at kontrollere, at alle kontraktens forpligtelser overholdes

d) at gøre det let at få adgang til de oplagrede produkter og identificere dem individuelt: Hver særskilt oplagret enhed skal mærkes således, at indlagringsdatoen, kontraktnummeret, produktbeskrivelsen og vægten fremgår. Medlemsstaterne kan dog fravige kravet om mærkning med kontraktnummeret, hvis lagerholderen forpligter sig til at anføre kontraktnummeret i det register, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2.

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/93/EF af 13.12.1999 om en fællesskabsramme for elektroniske signaturer (EFT L 13 af 19.1.2000, s. 12).

([2]) Kommissionens afgørelse 2004/563/EF, Euratom af 7. juli 2004 om ændring af dens forretningsorden (EUT L 251 af 27.7.2004, s. 9).

2. For hver kontrakt stiller kontrahenten al dokumentation til rådighed for kontrolmyndigheden med henblik på kontrol, således at især følgende oplysninger om de privat oplagrede produkter kan verificeres:

a) det godkendelsesnummer, der identificerer virksomheden og produktionsmedlemsstaten

b) produkternes oprindelse og fremstillingsdato

c) indlagringsdatoen

d) vægten og antallet af emballerede enheder

e) den fysiske tilstedeværelse på lageret og lagerets adresse

f) den forventede dato for den kontraktlige oplagringsperiodes afslutning suppleret med den faktiske udlagringsdato.

3. Kontrahenten eller eventuelt den ansvarlige for driften af lageret fører et lagerregnskab, der skal forefindes på lageret, og som omfatter følgende oplysninger pr. kontraktnummer:

a) identifikation af de privat oplagrede produkter pr. parti

b) indlagrings- og udlagringsdatoen

c) den angivne mængde pr. oplagret parti

d) produkternes placering på lageret.

Artikel 7

Kontraktlig oplagringsperiode

1. Den kontraktlige oplagringsperiode begynder dagen efter, at de ansvarlige myndigheder har modtaget de oplysninger, der er nævnt i artikel 4, stk. 6, litra f).

2. Den kontraktlige oplagringsperiode udløber dagen før udlagringen.

3. Der kan kun ydes støtte, hvis den kontraktlige oplagringsperiode er på mellem 60 og 210 dage.

Artikel 8

Udlagring

1. Udlagringen kan påbegyndes dagen efter den kontraktlige oplagringsperiodes sidste dag.

2. Udlagringen skal omfatte hele lagerpartier eller, hvis de ansvarlige myndigheder tillader det, mindre mængder. I det tilfælde, der er nævnt i artikel 14, stk. 4, litra a), kan udlagringen dog kun omfatte en forseglet mængde.

3. Kontrahenterne giver, før de agter at begynde at udlagre produkterne, de ansvarlige myndigheder meddelelse herom i henhold til artikel 14, stk. 5.

4. Hvis kravet i stk. 3 ikke overholdes, men de ansvarlige myndigheder senest 30 dage efter udlagringen er blevet overbevist om, at der er blevet fremlagt tilstrækkeligt bevis for udlagringsdatoen og de berørte mængder, nedsættes støtten med 15 %, og den udbetales kun for den periode, i hvilken produktet har været kontraktligt oplagret ifølge fyldestgørende dokumentation, som kontrahenten forelægger de ansvarlige myndigheder.

5. Hvis kravet i stk. 3 ikke overholdes, og den ansvarlige myndighed ikke senest 30 dage efter udlagringen er blevet overbevist om, at der er fremlagt tilstrækkeligt bevis for udlagringsdatoen og de berørte mængder, udbetales der ingen støtte i forbindelse med den pågældende kontrakt.

Artikel 9

Støttebeløb

Støtten fastsættes til:

— 15,57 EUR pr. oplagret ton for de faste oplagringsomkostninger

— 0,40 EUR pr. ton pr. dag i den kontraktlige oplagringsperiode.

Artikel 10

Forskud på støtten

1. Efter 60 dages oplagring kan der på kontrahentens anmodning udbetales et enkelt forskud på støtten, forudsat at kontrahenten stiller en sikkerhed, som svarer til forskuddet plus 10 %.

2. Forskuddet må ikke være større end den støtte, der svarer til en oplagringsperiode på 90 dage eller eventuelt tre måneder. Sikkerhedsstillelsen, jf. stk. 1, frigives, så snart resten af støtten er udbetalt.

Artikel 11

Udbetaling af støtte

1. Støtten eller resten af støtten, hvis der er udbetalt et forskud i henhold til artikel 10, udbetales på grundlag af en betalingsanmodning, som kontrahenten indgiver senest tre måneder efter den kontraktlige oplagringsperiodes udløb.

2. Har bevisdokumenterne ikke kunnet fremlægges inden for fristen på tre måneder, selv om kontrahenten har bestræbt sig på at fremskaffe dem i tide, kan fristen forlænges med i alt højst tre måneder.

3. Støtten eller resten af støtten udbetales, senest 120 dage efter at anmodningen om udbetaling af støtten er indgivet, hvis de kontraktlige forpligtelser er overholdt, og den endelige kontrol er gennemført. Er der iværksat en administrativ undersøgelse, finder der dog ingen udbetaling sted, før retten til støtte er anerkendt.

4. Hvis den mængde, der faktisk har været oplagret i den kontraktlige oplagringsperiode, er mindre end, men mindst 95 % af den kontraktlige mængde, udbetales støtten for den faktisk oplagrede mængde, medmindre der er tale om force majeure. Finder den ansvarlige myndighed, at kontrahenten har handlet forsætligt eller uagtsomt, kan den dog beslutte at nedsætte støtten yderligere eller at undlade at udbetale støtte.

5. Hvis den faktisk oplagrede mængde i den kontraktlige oplagringsperiode er mindre end den procentdel, der er nævnt i stk. 4, men ikke under 80 % af den kontraktlige mængde, halveres støtten til den faktisk oplagrede mængde, medmindre der er tale om force majeure. Finder den ansvarlige myndighed, at kontrahenten har handlet forsætligt eller uagtsomt, kan den dog beslutte at nedsætte støtten yderligere eller at undlade at udbetale støtte.

6. Hvis den faktisk oplagrede mængde i den kontraktlige oplagringsperiode er mindre end 80 % af den kontraktlige mængde, ydes der ingen støtte, medmindre der er tale om force majeure.

7. Hvis der ved kontrol under oplagringen eller i forbindelse med udlagringen konstateres mangelfulde produkter, ydes der ingen støtte for de pågældende mængder. Den resterende del af lagerpartiet, som stadig er støtteberettiget, må ikke være under den minimumsmængde, der er fastlagt i artikel 3, stk. 2. Samme regel gælder, hvis en del af et parti udlagres af denne årsag, inden minimumsoplagringsperioden udløber.

Mangelfulde produkter medtages ikke i beregningen af den faktisk oplagrede mængde, jf. stk. 4, 5 og 6.

8. Hvis kontrahenten ikke overholder bestemmelsen om den kontraktlige oplagringsperiodes udløb, jf. artikel 7, stk. 3, for hele den oplagrede mængde, nedsættes støtten for den pågældende kontrakt med 10 % for hver kalenderdag, hvor denne bestemmelse ikke efterleves, medmindre der er tale om force majeure. Nedsættelsen må dog ikke overstige 100 % af støtten.

Artikel 12

Meddelelser og overvågning

1. Senest hver tirsdag underretter medlemsstaterne Kommissionen om, hvor store mængder der ugen før er indgået kontrakter om, opdelt efter oplagringsperiode, og hvor store produktmængder der ugen før er indgivet støtteansøgninger for.

Kommissionen underretter medlemsstaterne, så snart den konstaterer, at de mængder, for hvilke der er indgivet støtteansøgninger, nærmer sig den i artikel 1 omhandlede maksimale mængde.

Når Kommissionen har underrettet medlemsstaterne om, at de mængder, for hvilke der er indgivet støtteansøgninger, nærmer sig den i artikel 1 omhandlede maksimale mængde, skal medlemsstaterne hver arbejdsdag inden kl. 14.00 (belgisk tid) underrette Kommissionen om, hvor store produktmængder der den foregående arbejdsdag er indgivet støtteansøgninger for.

2. På grundlag af de meddelelser, der er modtaget i medfør af stk. 1, skal Kommissionen sikre sig, at den i artikel 1 omhandlede maksimale mængde ikke overskrides.

Konstaterer Kommissionen på grundlag af disse meddelelser, at den i artikel 1 omhandlede maksimale mængde er overskredet, underretter den straks alle medlemsstaterne.

3. Når Kommissionen har underrettet medlemsstaterne om, at den i artikel 1 omhandlede maksimale mængde er overskredet, skal medlemsstaterne informere de erhvervsdrivende herom.

4. Senest ved udgangen af hver måned giver medlemsstaterne for den foregående måned Kommissionen meddelelse om:

a) hvor store produktmængder der er indlagret og udlagret i den pågældende måned

b) hvor store produktmængder der er oplagret ved udgangen af den pågældende måned

c) hvor store produktmængder den kontraktlige oplagringsperiode er udløbet for.

5. De meddelelser, der er nævnt i stk. 1 og 4, sendes til Kommissionen i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EF) nr. 792/2009 ([1]).

Artikel 13

Foranstaltninger til sikring af, at den maksimale mængde ikke overskrides

Hvis det ville føre til overskridelse af den i artikel 1 omhandlede maksimale mængde at acceptere hele den produktmængde, som der er indgivet støtteansøgninger for på en given dag, fastsætter Kommissionen ved en gennemførelsesretsakt vedtaget uden anvendelse af den procedure, som der er henvist til i forordning (EU) nr. 1308/2013, artikel 229, stk. 2 og 3, en fordelingskoefficient for de mængder, for hvilke der er fremsendt ansøgninger til Kommissionen den pågældende dag. Ved denne fordelingskoefficient begrænses den samlede produktmængde, der kan få del i den midlertidige ekstraordinære støtte til privat oplagring, til den maksimale mængde, der er omhandlet i artikel 1.

Artikel 14

Kontrol

1. Medlemsstaterne træffer alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at forordningen overholdes. Til disse foranstaltninger hører komplet administrativ kontrol af støtteansøgninger, suppleret med kontrol på stedet, jf. stk. 2 til 8.

2. Kontrolmyndigheden kontrollerer de produkter, der indlagres, senest 30 dage efter at de oplysninger, der er omhandlet i artikel 4, stk. 6, litra f), er modtaget.

For at sikre, at de oplagrede produkter er støtteberettigede, foretages der fysisk kontrol af en repræsentativ prøve på mindst 5 % af de indlagrede mængder, så det med hensyn til bl.a. produkternes vægt, identifikation og art sikres, at lagerpartierne svarer til oplysningerne i ansøgningen om indgåelse af kontrakt, jf. dog stk. 5, første afsnit, litra a).

3. Når medlemsstaten kan forelægge behørigt underbyggede begrundelser, kan den frist på 30 dage, der er fastsat i stk. 2, forlænges med 15 dage.

4. Kontrolmyndigheden:

a) forsegler produkterne for hver kontrakt, lagerparti eller en mindre mængde i forbindelse med den kontrol, der er omhandlet i stk. 2 eller

b) foretager uanmeldt kontrol for at sikre, at den kontraktlige mængde befinder sig på oplagringsstedet.

([1]) Kommissionens forordning (EF) nr. 792/2009 af 31. august 2009 om gennemførelsesbestemmelser for medlemsstaternes formidling til Kommissionen af oplysninger og dokumenter som led i gennemførelsen af de fælles markedsordninger, ordningen med direkte betalinger, fremme af landbrugsprodukter og ordningerne for fjernområderne og øerne i Det Ægæiske Hav (EUT L 228 af 1.9.2009, s. 3).

Den kontrol, der er nævnt i første afsnit, litra b), skal omfatte mindst 10 % af den samlede kontraktmængde, og kontrolprøven skal være repræsentativ. Kontrollen skal omfatte undersøgelse af lagerregnskab, jf. artikel 6, stk. 3, og bilag i form af veje- og leveringssedler og undersøgelse af produkternes vægt, art og identifikation svarende til mindst 5 % af den mængde, som er genstand for uanmeldt kontrol.

5. Ved den kontraktlige oplagringsperiodes udløb tager kontrolmyndigheden stikprøver for mindst halvdelen af kontrakterne for at verificere de oplagrede produkters vægt og identitet. Med henblik på denne kontrol underretter kontrahenten det ansvarlige organ om, hvilke lagerpartier det drejer sig om, mindst fem arbejdsdage før:

a) perioden for kontraktlig oplagring udløber, eller

b) udlagringen påbegyndes, hvis produkterne udlagres, før den maksimale kontraktlige oplagringsperiode udløber.

Medlemsstaterne kan acceptere en kortere frist end fem arbejdsdage.

6. Hvis stk. 4, litra a), finder anvendelse, kontrolleres det ved den kontraktlige oplagringsperiodes udløb, at produkterne er forseglet, og at forseglingen ikke er brudt. Forseglings- og håndteringsomkostningerne afholdes af kontrahenten.

7. Stikprøver til kontrol af produkternes kvalitet og sammensætning udtages af kontrolmyndighedens ansatte eller i deres nærvær.

Disses nærvær er også påkrævet ved fysisk kontrol eller verifikation af vægt under vejningen.

Med henblik på at etablere revisionsspor skal lagerregnskabet og alle bilag og dokumenter, som disse ansatte kontrollerer, stemples eller paraferes under kontrolbesøget. Ved kontrol af elektroniske regnskaber printes en kopi, som opbevares i kontroldossieret.

Artikel 15

Kontrolrapport

1. Kontrolmyndigheden udarbejder en kontrolrapport om hvert kontrolbesøg på stedet. I rapporten gives en nøje beskrivelse af de forskellige forhold, der er kontrolleret.

Rapporten skal oplyse om:

a) dato og tidspunkt for kontrollens begyndelse

b) hvilket forvarsel der er givet

c) kontrollens varighed

d) de tilstedeværende ansvarlige personer

e) kontrollens art og omfang, herunder navnlig hvilke dokumenter og produkter der er undersøgt

f) resultater og konklusioner

g) hvorvidt der kræves opfølgning.

Kontrolrapporten underskrives af den kontrolansvarlige og medunderskrives af kontrahenten eller eventuelt af den person, der står for lageret, og den indgår i betalingsdossieret.

2. Konstateres der betydelige uregelmæssigheder, der berører mindst 5 % af de produkter, der er omfattet af en enkelt kontrakt, som er underkastet kontrol, udvides kontrollen til en større stikprøve, som fastlægges af kontrolmyndigheden.

3. Kontrolmyndigheden registrerer tilfælde af misligholdelse ud fra, hvor alvorlig, omfattende og varig misligholdelsen er, og hvor hyppigt den har fundet sted, og dette kan resultere i, at der ikke udbetales støtte, jf. artikel 16, stk. 1, og/eller i, at uretmæssigt udbetalt støtte skal tilbagebetales, eventuelt med renter, jf. samme artikels stk. 4.

Artikel 16

Sanktioner

1. Finder en medlemsstats ansvarlige myndigheder, at en ansøger med henblik på tildeling af de rettigheder, der følger af denne forordning, har fremlagt et dokument med urigtige oplysninger, og at disse urigtige oplysninger er afgørende for tildeling af rettigheden, udelukker de ansvarlige myndigheder ansøgeren fra at modtage støtte for det produkt, som der er givet urigtige oplysninger om, i et år fra det tidspunkt, hvor uregelmæssigheden er konstateret ved en endelig administrativ beslutning.

2. Udelukkelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis ansøgeren over for den ansvarlige myndighed kan bevise, at det forhold, der er beskrevet i nævnte stykke, skyldes force majeure eller en åbenlys fejl.

3. Uretmæssigt udbetalt støtte inddrives med renter fra de pågældende erhvervsdrivende. Reglerne i artikel 73 i Kommissionens forordning (EF) nr. 796/2004 ([1]) finder tilsvarende anvendelse.

4. Iværksættelse af administrative sanktioner og tilbagebetaling af uretmæssigt udbetalt støtte som omhandlet i nærværende artikel udelukker ikke indberetning af uregelmæssigheder til Kommissionen i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EF) nr. 1848/2006 ([2]).

Artikel 17

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. september 2014.

På Kommissionens vegne
José Manuel BARROSO
Formand

([1]) Kommissionens forordning (EF) nr. 796/2004 af 21. april 2004 om gennemførelsesbestemmelser for krydsoverensstemmelse, graduering og det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem som omhandlet i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 og (EF) nr. 73/2009 og for krydsoverensstemmelse som omhandlet i Rådets forordning (EF) nr. 479/2008 (EUT L 141 af 30.4.2004, s. 18).

([2]) Kommissionens forordning (EF) nr. 1848/2006 af 14.12.2006 om uregelmæssigheder og tilbagebetaling af beløb, der uberettiget er udbetalt inden for rammerne af finansieringen af den fælles landbrugspolitik, samt om oprettelse af et informationssystem på dette område samt om ophævelse af forordning (EØF) nr. 595/91 (EUT L 355 af 15.12.2006, s. 56).